

עין משפט ור גמרא

השואל את הפרה פרק שמיני בבא מציעא

מסורת הש"ס

יז א מתי קמי הולכת
שאלה הלכה ז שמח
עשו אז תשיב ביתי מי
שמי עסקי מי וינשיב
היבטי מי מה עמי כי
יהי ב ג מתי מה הלכה ז
עין משפט ור גמרא
השנה טור שיע ביתי מי
שמו עסקי מי
יב ד מתי קמי הולכת
מפני הלי זא
ב ה מתי קמי הולכת
שאלה הלכה ז שמח
עשו אז תשיב ביתי מי
שמי עסקי מי וינשיב
היבטי מי מה עמי כי
יהי ב ג מתי מה הלכה ז
עין משפט ור גמרא

(א) משוואת ג' כ"ב קמ"ז
נדה לג' (ב) ג' (ג) ג' (ד) ג'
(ה) תמותה ג' עת' כ"ד קמ"א
לעיל לה כ"ב ג' קמ"א
(ו) ש"י המוספות ל"ג
ד'ת"ל ג' (ז) (ח) (ט) ז' (י) (יא)
ג' ד'ת"ל קמ"ז (כ) (כ"ב) (כ"ג)
ש"י ר"י ג' ע"ש (כ"ד) (כ"ה) (כ"ו)
ש"י א"ל ש"י

הגהות הב"ה

(א) נ"י ודר נכסו מאי
שאל: (ב) כ"ב נ"ג ליה
ל"א ל"א קמ"א כ"כ"ל"א

גליון הש"ס

רש"י ר"ה ודר ו"ו
וזה הוא א"כ כ"ה ק"ש
ז"ה א"כ כ"ה ל"א וזה הנ"ל
ע"כ כ"ב כ"כ"ל"א וכו'
קמ"א ד"ה ל"ג ע"כ כ"ב
מ"ה וכו' ע"כ כ"ב כ"כ"ל"א
ע"כ כ"ב כ"כ"ל"א וכו'
כ"ה ל"ג כ"כ"ל"א וכו'

הגהות הגר"א

[א] ה"ב ד"ה בעל ומיהו
כ"י כ"ב א"ל ח"כ"ס
ח"כ"ס

אמר רבא לבום חורפא שבשנת בר' הו' מזי למיפרך רבא
מתני' דכפרק אלמנה דיבמות ודף פ"ו וס' דתנן נכסי
מלוג אל פתחו פתחו לה אלמנה אינס באחריות הבעל אלל דעדיפא
פריק א' נמי הויה ממניתיין איכה לאוקמא בעל דנקטע שנתעטע מדין
זומרין כדאמר בהוסכ (נעיל דף טו.)
זומר חנס אינו נשבע שומר שכן אינו
משלם וה"ה שואל דוכי ישאל קאי
אלמי דקא איירי קראי נעיל:
דאגרי מינה פרה ויהרד נסכה.
וה"ה דמי למימר דשאל
מינה פרה אלל מילתא דשכיחא נקט:
א שוכר נמי הו' תיתי שכירות בר'.
ולא מסתבר ליה למימר דדוקא
שאלה שהוסף להחמיצ באונסין
מפקיע שכירות שמתחילה:
בעל בנכסי אשתו א"א שואל
הו' ולא שוכר הו'. [א] ומיהו
נראה לר"י דזומר חנס הו' ומי
בפשיעה ולפי זה הלוקח בהמה
לשליש יום אפי"ג דלאו שואל הו'
ולא שוכר דכלשון מתק לקח מכל
מקום שומר חנס הו': **אלא** לוקח
הו' מדרכי אבי ברבי הניא. וא"ת
ולימא דירוש הו' דהיכה דליכא פסידא
לדחיתנה הו' יורש ולא לוקח כדאמר'
כסוף פ' י"ג מחלוין (כ"ב דף קמ"ט.) והכא
איכא פסידא דאם שאלה הכאה יתמיז
נגינה ואידיה אז הו' יורש כדאמר
רבא כאלו נעדרת (כתובות דף ל"ד.)
יתומים שהיה להם אביהם פרה שאלה
ומת נחוק ימי שאלתה אל נאנסה
אין חייבין באונסין משמע דנגינה
ואידיה חייבין וי"ל דלא שויה רבנן
יורש אלל משום פסידא דאלמנתי
הט סתה ניונת מנכסיו כדאמרין
דכס אלל משום פסידא דמשאל
אין לו לעשות כוונת לחייבו נגינה
ואידיה שאם ירצה לא ישאלנו דמי
דחוקו להשאלנו והו' כאילו אפסיד
דאפשיה: **בעל** בנכסי אשתו מי מעל.
אין אמרין בעל מעל שהוא עושה
עיקר המעשה שנשאה ועל ידי זה
זוכה נמעות או דלמא היא עשתה
עיקר המעשה שהיא נשאה לו או
דלמא בית דין עשו עיקר המעשה
שתיקנו שזכה נמעות: **אמר** רבא
טאן נבעיה נבעיה בע"ה. הלא לא
עשה שום מעשה דאיסורא לא ניחא
זה דליקני לא היה לדיקן לעטס
מה שזכרה אפילו של אחרים ושל
הקדש לא היה קונה כי לא תקנו
לו חכמים וא"כ היאך היה לו למעול
בנישואין לבדו בלא לקיחת מעות
אלל לפי שגבי כ"ד הוזקך להאי
טעמא נקטיה נמי הכא אז נמי נקטיה
למיימר דאפילו לקח המעות לא ניחא
ליה דליקני ולא נתכוין לזכות
בשל אחרים ואינו מתכוין בנישואין
להוציאו ממשותפו הלא כשגב להוציא
ממנו מעול הוא מעל ממשותפו הלא
זוכה נמעות או דלמא היא עשתה
עיקר המעשה שהיא נשאה לו או
דלמא בית דין עשו עיקר המעשה
שתיקנו שזכה נמעות: **אמר** רבא
טאן נבעיה נבעיה בע"ה. הלא לא
עשה שום מעשה דאיסורא לא ניחא
זה דליקני לא היה לדיקן לעטס
מה שזכרה אפילו של אחרים ושל
הקדש לא היה קונה כי לא תקנו
לו חכמים וא"כ היאך היה לו למעול
בנישואין לבדו בלא לקיחת מעות
אלל לפי שגבי כ"ד הוזקך להאי
טעמא נקטיה נמי הכא אז נמי נקטיה
למיימר דאפילו לקח המעות לא ניחא
ליה דליקני ולא נתכוין לזכות
בשל אחרים ואינו מתכוין בנישואין
להוציאו ממשותפו הלא כשגב להוציא
ממנו מעול הוא מעל ממשותפו הלא
זוכה נמעות או דלמא היא עשתה
עיקר המעשה שהיא נשאה לו או
דלמא בית דין עשו עיקר המעשה
שתיקנו שזכה נמעות: **אמר** רבא
טאן נבעיה נבעיה בע"ה. הלא לא
עשה שום מעשה דאיסורא לא ניחא
זה דליקני לא היה לדיקן לעטס
מה שזכרה אפילו של אחרים ושל
הקדש לא היה קונה כי לא תקנו
לו חכמים וא"כ היאך היה לו למעול
בנישואין לבדו בלא לקיחת מעות
אלל לפי שגבי כ"ד הוזקך להאי

טעמא נקטיה נמי הכא אז נמי נקטיה
למיימר דאפילו לקח המעות לא ניחא
ליה דליקני ולא נתכוין לזכות
בשל אחרים ואינו מתכוין בנישואין
להוציאו ממשותפו הלא כשגב להוציא
ממנו מעול הוא מעל ממשותפו הלא
זוכה נמעות או דלמא היא עשתה
עיקר המעשה שהיא נשאה לו או
דלמא בית דין עשו עיקר המעשה
שתיקנו שזכה נמעות: **אמר** רבא
טאן נבעיה נבעיה בע"ה. הלא לא
עשה שום מעשה דאיסורא לא ניחא
זה דליקני לא היה לדיקן לעטס
מה שזכרה אפילו של אחרים ושל
הקדש לא היה קונה כי לא תקנו
לו חכמים וא"כ היאך היה לו למעול
בנישואין לבדו בלא לקיחת מעות
אלל לפי שגבי כ"ד הוזקך להאי
טעמא נקטיה נמי הכא אז נמי נקטיה
למיימר דאפילו לקח המעות לא ניחא
ליה דליקני ולא נתכוין לזכות
בשל אחרים ואינו מתכוין בנישואין
להוציאו ממשותפו הלא כשגב להוציא
ממנו מעול הוא מעל ממשותפו הלא
זוכה נמעות או דלמא היא עשתה
עיקר המעשה שהיא נשאה לו או
דלמא בית דין עשו עיקר המעשה
שתיקנו שזכה נמעות: **אמר** רבא
טאן נבעיה נבעיה בע"ה. הלא לא
עשה שום מעשה דאיסורא לא ניחא
זה דליקני לא היה לדיקן לעטס
מה שזכרה אפילו של אחרים ושל
הקדש לא היה קונה כי לא תקנו
לו חכמים וא"כ היאך היה לו למעול
בנישואין לבדו בלא לקיחת מעות
אלל לפי שגבי כ"ד הוזקך להאי

שואל הו' או שוכר הו' אמר רבא לבום
חורפא שבשנת א"ה נפשך אי שואל הו'
שאלה בבעלים היא אי שוכר הו' שכירות
בבעלים היא אלא כי קמיבעיא ליה לרמי בר
חמא דאגרי מינה פרה ויהרד נסכה (א) שואל
הו' או שוכר הו' שואל הו' ואתיא שאלה
בבעלים מפקיעא שכירות שלא בבעלים או
דלמא שוכר הו' ושכירות כדקיימא קיימא
ומאי שנא דאי שואל הו' דאתי שאלה
בבעלים מפקיעא שכירות שלא בבעלים אי
שוכר נמי הו' תיתי שכירות תיפוק
שכירות שלא בבעלים אלא כי קא מיבעיא
לרמי בר חמא כגון דאגרא איהו פרה מעלמא
ויהרד נסכה ואליבא דרבנן דאמרי **ל** שואל
משלם לישוכר לא תיבעי קך דודאי שאלה
בבעלים היא אי תיבעי קך אליבא דר' יוסי
דאמר תחזור פרה לבעלים הראשונים מאי
שואל הו' או שוכר הו' אמר רבא בעל לא
שואל הו' ולא שוכר הו' אלא לוקח הו'
מדרכי יוסי בר' חנינא דאמר רבי יוסי ברבי
הניא באושא התקינו האשה שמכרה בנכסי
מלוג בחיי בעלה ומתה הבעל מוציא מיד
הלקוחות בעי רמי בר חמא בעל בנכסי אשתו
מי מעל אמר רבא מאן לימעול לימעול בעל
דהיתרא ניחא ליה דליקני איסורא לא ניחא
ליה דליקני תימעול איהו דהיתרא נמי לא
ניחא לה דליקני נימעול בית דין כי עבדו רבנן
תקנתא ואמרו בעל לוקח הו' להיתרא
לאיסורא לא עבדו רבנן תקנתא אלא אמר
רבא דבעל מעל לכשיצוא מדידהוה אמוציא
מעות הקדש לחולין איבעיא להו כחש בשר
מחמת מלאכה מאי אמר ליה ההוא מרבנן
רב חלקיה בריה דרב איוא שמייה מכלל דכי
מתה מחמת מלאכה מחייב נימא (א) לאו
לאוקמא בכילתא שאילתה אלא אמר רבא
לא מיבעיא כחש בשר מחמת מלאכה
דפטור אלא אפי' מתה מחמת מלאכה
נמי פטור דאמר ליה לאו לאוקמא
בכילתא שאילתה ההוא גברא דשאל
נגרא מחבריה איתבר אתא לקמיה דרבא
אמר ליה יזיל אייתי סהדי דלא שנית ביה
ואיפטר ואי ליכא סהדי מאי ת"ש דדהוה גברא דשאל נגרא מחבריה ואיתבר
אתא לקמיה דרב א"ל זיל שלים ליה נגרא מעליא א"ל רב כהנא ורב אסי לרב
דינא

שואל הו' או שוכר הו' אמר רבא לבום
חורפא שבשנת א"ה נפשך אי שואל הו'
שאלה בבעלים היא אי שוכר הו' שכירות
בבעלים היא אלא כי קמיבעיא ליה לרמי בר
חמא דאגרי מינה פרה ויהרד נסכה (א) שואל
הו' או שוכר הו' שואל הו' ואתיא שאלה
בבעלים מפקיעא שכירות שלא בבעלים או
דלמא שוכר הו' ושכירות כדקיימא קיימא
ומאי שנא דאי שואל הו' דאתי שאלה
בבעלים מפקיעא שכירות שלא בבעלים אי
שוכר נמי הו' תיתי שכירות תיפוק
שכירות שלא בבעלים אלא כי קא מיבעיא
לרמי בר חמא כגון דאגרא איהו פרה מעלמא
ויהרד נסכה ואליבא דרבנן דאמרי **ל** שואל
משלם לישוכר לא תיבעי קך דודאי שאלה
בבעלים היא אי תיבעי קך אליבא דר' יוסי
דאמר תחזור פרה לבעלים הראשונים מאי
שואל הו' או שוכר הו' אמר רבא בעל לא
שואל הו' ולא שוכר הו' אלא לוקח הו'
מדרכי יוסי בר' חנינא דאמר רבי יוסי ברבי
הניא באושא התקינו האשה שמכרה בנכסי
מלוג בחיי בעלה ומתה הבעל מוציא מיד
הלקוחות בעי רמי בר חמא בעל בנכסי אשתו
מי מעל אמר רבא מאן לימעול לימעול בעל
דהיתרא ניחא ליה דליקני איסורא לא ניחא
ליה דליקני תימעול איהו דהיתרא נמי לא
ניחא לה דליקני נימעול בית דין כי עבדו רבנן
תקנתא ואמרו בעל לוקח הו' להיתרא
לאיסורא לא עבדו רבנן תקנתא אלא אמר
רבא דבעל מעל לכשיצוא מדידהוה אמוציא
מעות הקדש לחולין איבעיא להו כחש בשר
מחמת מלאכה מאי אמר ליה ההוא מרבנן
רב חלקיה בריה דרב איוא שמייה מכלל דכי
מתה מחמת מלאכה מחייב נימא (א) לאו
לאוקמא בכילתא שאילתה אלא אמר רבא
לא מיבעיא כחש בשר מחמת מלאכה
דפטור אלא אפי' מתה מחמת מלאכה
נמי פטור דאמר ליה לאו לאוקמא
בכילתא שאילתה ההוא גברא דשאל
נגרא מחבריה איתבר אתא לקמיה דרבא
אמר ליה יזיל אייתי סהדי דלא שנית ביה
ואיפטר ואי ליכא סהדי מאי ת"ש דדהוה גברא דשאל נגרא מחבריה ואיתבר
אתא לקמיה דרב א"ל זיל שלים ליה נגרא מעליא א"ל רב כהנא ורב אסי לרב
דינא

שואל הו' או שוכר הו' אמר רבא לבום
חורפא שבשנת א"ה נפשך אי שואל הו'
שאלה בבעלים היא אי שוכר הו' שכירות
בבעלים היא אלא כי קמיבעיא ליה לרמי בר
חמא דאגרי מינה פרה ויהרד נסכה (א) שואל
הו' או שוכר הו' שואל הו' ואתיא שאלה
בבעלים מפקיעא שכירות שלא בבעלים או
דלמא שוכר הו' ושכירות כדקיימא קיימא
ומאי שנא דאי שואל הו' דאתי שאלה
בבעלים מפקיעא שכירות שלא בבעלים אי
שוכר נמי הו' תיתי שכירות תיפוק
שכירות שלא בבעלים אלא כי קא מיבעיא
לרמי בר חמא כגון דאגרא איהו פרה מעלמא
ויהרד נסכה ואליבא דרבנן דאמרי **ל** שואל
משלם לישוכר לא תיבעי קך דודאי שאלה
בבעלים היא אי תיבעי קך אליבא דר' יוסי
דאמר תחזור פרה לבעלים הראשונים מאי
שואל הו' או שוכר הו' אמר רבא בעל לא
שואל הו' ולא שוכר הו' אלא לוקח הו'
מדרכי יוסי בר' חנינא דאמר רבי יוסי ברבי
הניא באושא התקינו האשה שמכרה בנכסי
מלוג בחיי בעלה ומתה הבעל מוציא מיד
הלקוחות בעי רמי בר חמא בעל בנכסי אשתו
מי מעל אמר רבא מאן לימעול לימעול בעל
דהיתרא ניחא ליה דליקני איסורא לא ניחא
ליה דליקני תימעול איהו דהיתרא נמי לא
ניחא לה דליקני נימעול בית דין כי עבדו רבנן
תקנתא ואמרו בעל לוקח הו' להיתרא
לאיסורא לא עבדו רבנן תקנתא אלא אמר
רבא דבעל מעל לכשיצוא מדידהוה אמוציא
מעות הקדש לחולין איבעיא להו כחש בשר
מחמת מלאכה מאי אמר ליה ההוא מרבנן
רב חלקיה בריה דרב איוא שמייה מכלל דכי
מתה מחמת מלאכה מחייב נימא (א) לאו
לאוקמא בכילתא שאילתה אלא אמר רבא
לא מיבעיא כחש בשר מחמת מלאכה
דפטור אלא אפי' מתה מחמת מלאכה
נמי פטור דאמר ליה לאו לאוקמא
בכילתא שאילתה ההוא גברא דשאל
נגרא מחבריה איתבר אתא לקמיה דרבא
אמר ליה יזיל אייתי סהדי דלא שנית ביה
ואיפטר ואי ליכא סהדי מאי ת"ש דדהוה גברא דשאל נגרא מחבריה ואיתבר
אתא לקמיה דרב א"ל זיל שלים ליה נגרא מעליא א"ל רב כהנא ורב אסי לרב
דינא

שואל הו' או שוכר הו' אמר רבא לבום
חורפא שבשנת א"ה נפשך אי שואל הו'
שאלה בבעלים היא אי שוכר הו' שכירות
בבעלים היא אלא כי קמיבעיא ליה לרמי בר
חמא דאגרי מינה פרה ויהרד נסכה (א) שואל
הו' או שוכר הו' שואל הו' ואתיא שאלה
בבעלים מפקיעא שכירות שלא בבעלים או
דלמא שוכר הו' ושכירות כדקיימא קיימא
ומאי שנא דאי שואל הו' דאתי שאלה
בבעלים מפקיעא שכירות שלא בבעלים אי
שוכר נמי הו' תיתי שכירות תיפוק
שכירות שלא בבעלים אלא כי קא מיבעיא
לרמי בר חמא כגון דאגרא איהו פרה מעלמא
ויהרד נסכה ואליבא דרבנן דאמרי **ל** שואל
משלם לישוכר לא תיבעי קך דודאי שאלה
בבעלים היא אי תיבעי קך אליבא דר' יוסי
דאמר תחזור פרה לבעלים הראשונים מאי
שואל הו' או שוכר הו' אמר רבא בעל לא
שואל הו' ולא שוכר הו' אלא לוקח הו'
מדרכי יוסי בר' חנינא דאמר רבי יוסי ברבי
הניא באושא התקינו האשה שמכרה בנכסי
מלוג בחיי בעלה ומתה הבעל מוציא מיד
הלקוחות בעי רמי בר חמא בעל בנכסי אשתו
מי מעל אמר רבא מאן לימעול לימעול בעל
דהיתרא ניחא ליה דליקני איסורא לא ניחא
ליה דליקני תימעול איהו דהיתרא נמי לא
ניחא לה דליקני נימעול בית דין כי עבדו רבנן
תקנתא ואמרו בעל לוקח הו' להיתרא
לאיסורא לא עבדו רבנן תקנתא אלא אמר
רבא דבעל מעל לכשיצוא מדידהוה אמוציא
מעות הקדש לחולין איבעיא להו כחש בשר
מחמת מלאכה מאי אמר ליה ההוא מרבנן
רב חלקיה בריה דרב איוא שמייה מכלל דכי
מתה מחמת מלאכה מחייב נימא (א) לאו
לאוקמא בכילתא שאילתה אלא אמר רבא
לא מיבעיא כחש בשר מחמת מלאכה
דפטור אלא אפי' מתה מחמת מלאכה
נמי פטור דאמר ליה לאו לאוקמא
בכילתא שאילתה ההוא גברא דשאל
נגרא מחבריה איתבר אתא לקמיה דרבא
אמר ליה יזיל אייתי סהדי דלא שנית ביה
ואיפטר ואי ליכא סהדי מאי ת"ש דדהוה גברא דשאל נגרא מחבריה ואיתבר
אתא לקמיה דרב א"ל זיל שלים ליה נגרא מעליא א"ל רב כהנא ורב אסי לרב
דינא

טעמא נקטיה נמי הכא אז נמי נקטיה
למיימר דאפילו לקח המעות לא ניחא
ליה דליקני ולא נתכוין לזכות
בשל אחרים ואינו מתכוין בנישואין
להוציאו ממשותפו הלא כשגב להוציא
ממנו מעול הוא מעל ממשותפו הלא
זוכה נמעות או דלמא היא עשתה
עיקר המעשה שהיא נשאה לו או
דלמא בית דין עשו עיקר המעשה
שתיקנו שזכה נמעות: **אמר** רבא
טאן נבעיה נבעיה בע"ה. הלא לא
עשה שום מעשה דאיסורא לא ניחא
זה דליקני לא היה לדיקן לעטס
מה שזכרה אפילו של אחרים ושל
הקדש לא היה קונה כי לא תקנו
לו חכמים וא"כ היאך היה לו למעול
בנישואין לבדו בלא לקיחת מעות
אלל לפי שגבי כ"ד הוזקך להאי
טעמא נקטיה נמי הכא אז נמי נקטיה
למיימר דאפילו לקח המעות לא ניחא
ליה דליקני ולא נתכוין לזכות
בשל אחרים ואינו מתכוין בנישואין
להוציאו ממשותפו הלא כשגב להוציא
ממנו מעול הוא מעל ממשותפו הלא
זוכה נמעות או דלמא היא עשתה
עיקר המעשה שהיא נשאה לו או
דלמא בית דין עשו עיקר המעשה
שתיקנו שזכה נמעות: **אמר** רבא
טאן נבעיה נבעיה בע"ה. הלא לא
עשה שום מעשה דאיסורא לא ניחא
זה דליקני לא היה לדיקן לעטס
מה שזכרה אפילו של אחרים ושל
הקדש לא היה קונה כי לא תקנו
לו חכמים וא"כ היאך היה לו למעול
בנישואין לבדו בלא לקיחת מעות
אלל לפי שגבי כ"ד הוזקך להאי
טעמא נקטיה נמי הכא אז נמי נקטיה
למיימר דאפילו לקח המעות לא ניחא
ליה דליקני ולא נתכוין לזכות
בשל אחרים ואינו מתכוין בנישואין
להוציאו ממשותפו הלא כשגב להוציא
ממנו מעול הוא מעל ממשותפו הלא
זוכה נמעות או דלמא היא עשתה
עיקר המעשה שהיא נשאה לו או
דלמא בית דין עשו עיקר המעשה
שתיקנו שזכה נמעות: **אמר** רבא
טאן נבעיה נבעיה בע"ה. הלא לא
עשה שום מעשה דאיסורא לא ניחא
זה דליקני לא היה לדיקן לעטס
מה שזכרה אפילו של אחרים ושל
הקדש לא היה קונה כי לא תקנו
לו חכמים וא"כ היאך היה לו למעול
בנישואין לבדו בלא לקיחת מעות
אלל לפי שגבי כ"ד הוזקך להאי

באורא הקנינו כשהיה
נכדיון בל"א שנתה
ישה שם נכדיון גדולה
לדחיון כ"ה (א) נ"י
ע"כ משפט וכו' וכו'
האשה שמכרה בנכסי
מלוג בחיי בעלה.
הקנין (כתובות ג') לזה
הבעל מיד פירות חייב
הקנין הקדש היה לוקח
לכחמת נכדיון (ש"כ דף קמ"ט)
ימות בעלה היה ב"ה ואלו
תמות היה ויורש בעל
יפטר ויבט מלוג הן
נכסו שנבלה לה תחת איהו
או שהניח הרישום של
נישואיו כבחיבה ולא קיבל
בעל עליו אחריות. ואולי
שיריותו חייב לתקנת
חכמים תחת פקדונו,
ולפי מקרי מלוג מיוגן
וחתנו בעל שאלה הסיבות
כמלכת הרישום רשומים ב"ה
ג"ס. הבעל מוציא נ"ף
הקנינו מיד הלקוחות.
היבטי מוקי לה שפקד
האשה כמחמת נכסיה
תקנו ליהא נכסה של
הקנין לאחר מיתה וכו'
ה' דשויה רבנן מלקח
הוא לוקח דלשון (כתובות
ג') דלפ"ג דבעלתא קנין
פירות לזו קנין הו'ן
דמי בעל נכסיו אשתו
אלמתי רבנן לשטותיה
משום איבה הו' מלקח
דלשון ג' ר' ה' ה' משעה
שנשאה ולפיכך מוליא שרי
קיים תקנו לתקן על
לקיחת ומיהו להאי אהי
מכירת האשה. שאם ימות
בעלה תחיה בשל הטקח
ויהי' כ"כ ג'.